

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

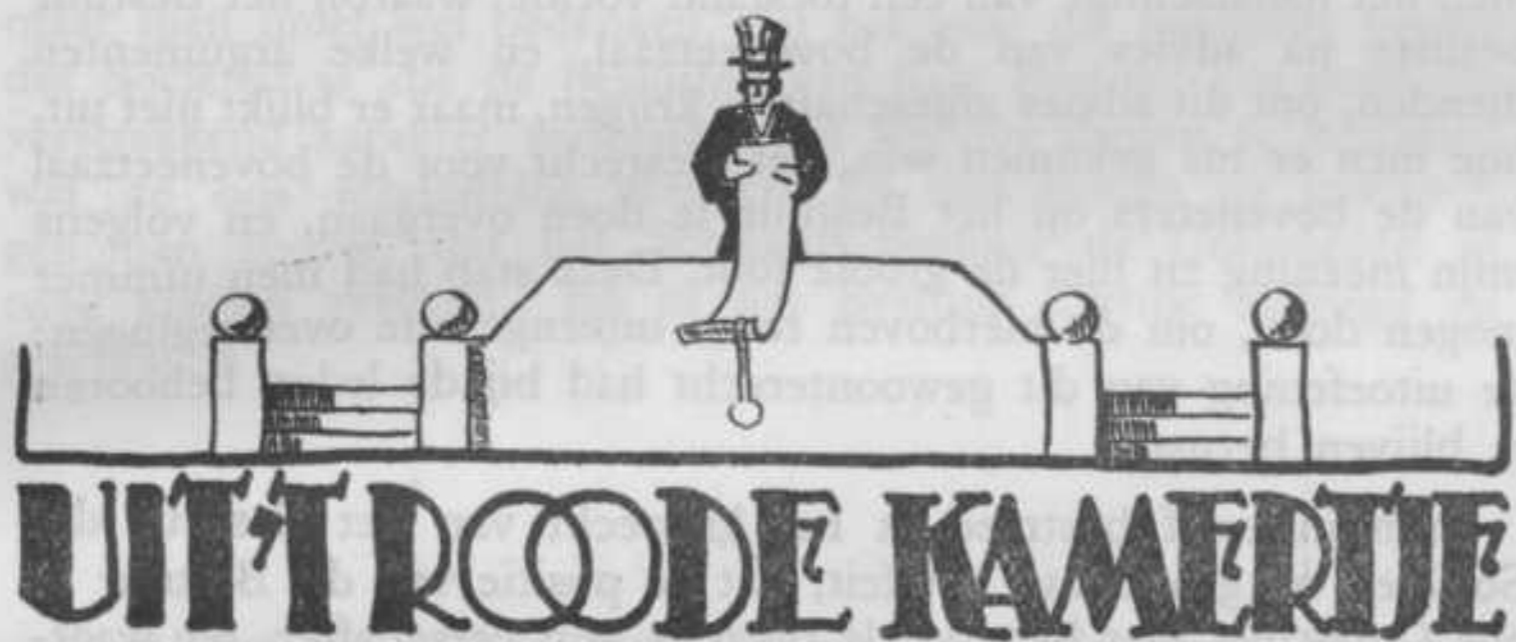
REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. L. G. TERSTEEG (RUBRIEK STUDIE). THESAURIER: H. A. STHEEMAN.
REDACTEUREN: J. W. BARTELD, F. TOLLENAAR, F. J. PHILIPS, B. A. VAN NES.

COPIE TE BEZORGEN VOOR MAANDAGMIDDAG 4 UUR A/H REDACTIE-ADRES HIPPOLYTUSBUURT 4.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR
NIET-LEDEN f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.20. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12 1/2 CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.

2e JAARGANG VRIJDAG 16 OCTOBER 1925 NUMMER 7

SAMENSTELLING VAN DEN SENAAAT.

De Stem- en Schouwborg-Commissie maakt bekend, dat door den Senaat de volgende kandidaten gesteld zijn voor den Senaat van het Delftsche Studenten Corps.

A. H. J. VAN GOCH, President.
H. SMIT Fz., Secretaris.
A. F. KREMER, Thesaurier.
R. E. JESSURUN, Archivaris.
G. LEVERLAND, Commissaris.

Namens de Stem- en Schouwborg-Commissie,
A. A. BREVET.

EEN ANTWOORD.

I.

Het gebeurde eens, dat een spiksplinternieuwe Tooneel-President zijn eerste bestuursvergadering leidde. Hij bezat eigen, langgekoesterde ideeën aangaande het hedendaagsche tooneel en in één langen ademtocht ontvouwde hij zijn baanbrekende plannen. Na een zeer groote en ingewikkelde zin echter oest hij een seconde lucht scheppen, van welk oogenblik een zeer oud eerlid gebruik maakte, het woord te vragen. Hij kreeg het en sprak als volgt: „Mijnheer de President, ik vind U leelijk!”

Dit nu was een beetje verdrietig voor dien president, ook was het niet geheel ter zake, maar in besloten kring laat zich zoo iets toch wel zeggen. In het openbaar heeft deze bestrijdingsmethode

echter haar bezwaren. Wanneer men ten aanschouwe van zoo velen van gedachten wisselt, dan moet alles vermeden worden wat de gang der gedachten zou kunnen afleiden, dan moet elke bestrijding, die niet rechtstreeks slaat op het onderhavige onderwerp, uitgesloten zijn, daar hiër foutieve meeningen gemakkelijker postvatten en hardnekkiger standhouden en misverstanden moeilijker uit den weg zijn te ruimen, dan dit in besloten kring kan geschieden.

En daarom wil ik voor alles opkomen tegen de meening van hen die zeggen dat mijn „Open brief” alleenlijk haar oorzaak zoude vinden in onze begeerte copie voor deze bladen te vinden en uit te lokken. Want anders toch dan de Heer S. F. van Oss, sta ik niet voor mijn broer in, intengedeel Excellentie! En anders dan de firma Jurgens levert de Sociëteit ons boter, en geen margarine bij de kleine koffiemaaltijd (dat hopen wij althans). Gekheid nu daargelaten, de Heer van Goch is onbillijk. Waarmede zou hij dan deze kolommen gevuld wenschen te zien? Met beschouwingen over het nut van confessioneele geitenfokkersverenigingen?

De Heer van Goch maakt ons er half en half een verwijt van, dat wij plaatsten, onder het hoofd Redactioneel „een stukje, willekeurig handelende over een of ander vraagstuk, dat op tu date of periodiek up to date is, en voldoende precair, om allerlei geschrijf gaande te maken”.

Ach Mijnheer van Goch, zelfs de Liefde is maar een seizoensartikel en daar zijn nog wel verzen op gemaakt.

Ligt het dan niet voor de hand, dat een zaak, die zoowel up to date is als precair meer onze aandacht behoort te verdienen, dan een aangelegenheid, die deze smadelijke eigenschappen mist? En komt nu daar nog bij, dat zoo'n kwestie periodiek up to date is, dat zij dus op gezette tijden aller gemoederen telkenmale opnieuw vermag op te zweepen, wat bewijst dit dan anders, dan dat het laatste woord haar aangaande nog immer niet gesproken is, en dat zij nog altijd de aandacht en de zorg verdient van allen, wien de aangelegenheden van het Corps ter harte gaan? En behoort de redactie van het eigen Corpsblad niet tot de eersten, wien zulks ter harte behoort te gaan of moet zij zich juist beperken tot het recenseeren van het telegrafisch weerbericht of andere neutrale bezigheden, die de algemeene gemoedsrust niet zullen storen?

Zoo dan heeft onze redactie deze opvatting van haar taak: dat deze met zich mede brengt, gelijk de Heer Brevet het zoo scherp zeide, te maken van den Spiegel een spreekgestoelte voor allen, nu door de groei van ons Corps de Sociëteit hiertoe niet meer volstaat.

Léésbaar, zonder meer, ware wellicht eenvoudiger te bereiken met een kinder- en een radiorubriek, doch wij zien onze taak nu eenmaal anders en wij zullen rusteloos ernaar streven dat de openbare meening aangaande de vraagstukken, die zich in ons Corps kunnen voordoen, in het geweer leert te komen.

Uw stuk, Mijnheer van Goch, verlegt het zwaartepunt van de onderhavige kwestie met een argumentatie, die een beetje verdrietig is voor ons, en die ook niet geheel terzake is, evenzeer als de woorden van het zeer oude eerlid in den aanhef van deze regelen. Precair, periodiek, up to date, copie-honger of niets van dit alles, de bovenetzaalkeuze blijft een van de open vraagstukken in ons Corps en vraagt nog immer onze belangstelling. Maar thans ter zake.

II.

Ik voel mij dankbaar gestemd jegens het Bestuur der Sociëteit Phoenix, dat het terwille van het gewicht der aangerode kwestie mijn Open Brief zoo conscientieus en uitvoerig heeft willen beantwoorden. Een merkwaardig brok historie is opgehaald en ik voel mij haast bezwaard, dat het juist deze nasporingen zijn, die mij bij mijn verder betoog van dienst zullen zijn.

Wat blijkt uit de historische ontwikkeling van het bovenetzaalinstituut? Wel in de eerste plaats, dat men immer met deze instelling eenigszins verlegen heeft gezeten. Men zie bijv. de aanhaling: „het blijkt dat met de oude traditiën beter niet gebroken wordt en niet het voorrecht van boveneten zal komen aan eenige duisterlingen, hoewel het volhouden dezer traditie niet strikt met de wet in overeenstemming te brengen is.”

Zoo is het. Formeel is de instelling in strijd met de wet der Sociëteit. Toch is het instituut nimmer in ernstig gevaar geweest, en dat vindt wel hierin zijn oorzaak, dat een krachtig verenigingsleven gelijk onze Sociëteit dat uitteraard kent, naast het formeele recht immer nog een sterk levend gewoonterecht kent, waarvan het niet raadzaam is het in papieren paragrafen te bevriezen.

En dit gewoonterecht juist heeft aan de bovenetzaal zijn sanctie verleend. Uit het lange citaat uit het artikel van de Heer C. Tellegen halen wij dezen zin aan: „Waar nu in onze studentenmaatschappij de bloei van Corps en Sociëteit niet alleen van de besturen, doch wel degelijk ook van de belangstelling en medewerking der leden afhangt, is het zeker geoorloofd een dergelijk voorrecht te onthouden aan diegenen, die Corps en Sociëteit links laten liggen en slechts van de voorrechten willen genieten.”

Inderdaad, gelijk ik reeds in mijn brief zeide, men kan geen rechten doen gelden krachtens het bloote feit, dat men tot de groote hoop behoort, en al mogen de leden voor de wet der Sociëteit gelijkwaardig zijn, het heeft zijn nut, als het gewoonterecht in enkele gevallen een onderscheiding in goede en minder goede leden kent, tot een waarschuwing voor allen. Corps en Sociëteit kennen practisch genomen, nagenoeg geen ballotage, het ware bovendien wel heel moeilijk reeds bij voorbaat van de candidaat-leden uit te maken, of zij eens waardeerbare leden zullen worden, maar het is toch wel zeer nuttig, dat aan de waardeerbare leden in later jaren een gelegenheid geschonken wordt zich nauwer aan een te sluiten tot heil van Corps en Sociëteit.

Maar valt het nu te verdedigen, dat het Bestuur van de Sociëteit, bij meerderheid van stemmen door de leden volgens de wet gekozen, zich zet om die leden, in strijd met die wet in twee ongelijkwaardige groepen te verdeelen? Men kan toch niet van de leden vergen, dat zij zich laten waardeeren door een bestuur, dat zij zelf gekozen hebben?

Het ligt voor de hand toch, dat men eerder in opstand komt tegen het als zeer persoonlijk gevoelde oordeel van zeven mensen, die men mede geholpen heeft te creëren, dat men daarentegen eerder zich onderwerpen kan aan het als zeer onpersoonlijk aan gevoelde oordeel van het bevoegde deel der publieke opinie, aan welker totstandkoming men zelf nu eenmaal niets toe of af kan doen.

Deze visie moge simplistisch zijn, ze is daarom niet minder algemeen. En bovendien, aannemende dat de verdeling tusschen

boven en beneden berust op een gewoonterecht, dat zich in stand heeft weten te houden, ondanks het feit, dat het met het geschreven recht niet wel te rijmen viel, doet men dan niet gevaarlijk de uitoefening van dit gewoonterecht in handen van het Bestuur der Sociëteit te plaatsen? Immers door der wettige overheid een onwettige handeling op te dringen, verlaagt men of haar gezag, of men suggereert de menigte, dat de zaak formeel in orde is. In plaats van gewoonterecht, dat zich alleen kan staande houden, zoolang het geloof aan zijn juistheid onder de leden leeft, zou de bovenetzaalkeuze de schijn van een formeel recht verkrijgen, en gehandhaafd kunnen worden, al zou zij geen levende overtuiging meer zijn en hoewel zij onwettig is.

Hechten wij ook nog maar eenige waarde aan mores en traditiën, waartoe een gewoonte recht als de bovenetzaalkeuze ongetwijfeld behoort, dan dienen wij er naarstiglijk voor te waken, dat zij vrijelijk zich kunnen ontwikkelen, groeien en afsterven. Want alleen hieraan ontleenen zij hun waarde boven het papieren recht, dat zij in aller gedachten leven. Alles wat hun ontwikkeling, afsterven en vernieuwing schaadt, schaadt het Corps- en Sociëteitsleven. Daarom is elk onverantwoordelijk veemgericht, dat zich voor de publieke opinie staande weet te houden, beter drager van die rechten, dan een wettige overheid, die dit gewoonterecht van zijn voedingsbodem zou wegnemen en in de sfeer van haar wettigheid zou trekken, zoodoende de bindende kracht, die het als levende rechts-overtuiging der leden bezat, te niet doende.

Een gezonde balanceering der machtsverhoudingen in Corps en Sociëteit is alleen mogelijk, indien het gewoonterecht zich moet handhaven tegen en ondanks de wet, zoolang dus de uitoefening van geschreven en ongeschreven recht niet in één hand vereenigd zijn.

Uit de historische ontwikkeling blijkt wel zeer duidelijk hoe men het halfslachtige van een toestand voelde, waarbij het Bestuur besliste na advies van de bovenetzaal, en welke argumenten dienden, om dit advies afgeschapt te krijgen, maar er blijkt niet uit, hoe men er toe gekomen was, het kiesrecht voor de bovenetzaal van de boveneters op het Bestuur te doen overgaan, en volgens mijn meening zit hier de groote fout. Deze stap had men nimmer mogen doen, om de hierboven reeds uiteengezette overwegingen: de uitoefening van dit gewoonterecht had bij de leden behooren te blijven berusten.

In mijn brief bestreed ik het kiesrecht van het Bestuur der Sociëteit op grond van het feit, dat de positie van dit Bestuur in ons Corps het niet het ideële prestige kon verschaffen, om waardeerd tegenover de leden op te treden. Het Bestuur nu wees er in zijn antwoord op, zonder op mijn argumentatie nader in te gaan, dat de historische ontwikkeling het dit kiesrecht opgedrongen heeft. Maar ook misstanden hebben hun historische ontwikkeling, en dat de huidige toestand geen misstand is, dit bewijst het antwoord niet. Integendeel, indien men de zaak zuiver historisch wil zien, dus de ontwikkeling der machtsverhoudingen wil nagaan, dan is het mijn meening, ik herhaal het, dat het een groote fout geweest is, dat men indertijd er toe is overgegaan, het kiesrecht in handen van het Bestuur der Sociëteit te stellen.

HANDELENDE OVER DE AVONTUREN EN WEDERWAARDIGHEDEN BELEefd DOOR DE TOCHTGENOOTEN VAN DE ZOMER-EXCURSIE VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN ALPEN CLUB NAAR HET OOSTELIJK GEDEELTE VAN DE MONT BLANC KETEN.

3.

Toen de beide schipbreukelingen de gidsen iets wilden geven voor het zoeken in de mist, weigerden ze hardnekkig, doch gaven hun visitekaartje.

's Avonds was het in de hut soms erg benauwd door het optrekken van rooklucht tot in onze slaapplaatsen, vooral als Franschen met vies vet gingen bakken en braden. Ook gaf het arriveeren van late gasten, die lawaai maakten een heftige woordenwisseling. De heer Doos merkte dan terecht op, dat je altijd moest schelden

in je eigen taal. Als anderen vroeg weggingen en de morgenstond bezingend ons deden ontwaken, ook dan kwam het soms tot slaperige uitlatingen. Vooral het Fransch dat dan geloosd werd, was voortreffelijk! Verder bleef de nachtrust ongestoord.

In de loop der volgende dagen werd het programma afgevoerd. Eerst de tête Blanche en Petite Fourche, met schitterend weer en prachtig uitzicht naar alle kanten. Dan de pointes des Ravines Rousses, mooie kletteroefeningen dicht bij de Rochers des Plines. Een stukje werd „abgeseilt” hetgeen veel aantrekkelijks had. Niets is zoo leuk als in een onbekend gebied zoo rond te klauteren; op een gegeven moment gaat het niet verder en we moeten zelf een andere weg zoeken.

Het tweede gedeelte van de Ravines Rousses werd door liefhebbers beklommen. Een stuk ging

III.

Het ware een onrecht, den Heer van Goch aangedaan, indien ik niet meer zeide van zijn artikel, dan ik tot nog toe in deze regelen deed. De Heer van Goch verdedigt het kiesrecht van het Bestuur der Sociëteit met te zeggen, dat we hier te maken hebben met een schiften van goede en niet zoo goede kroegleden, en dat het Bestuur daartoe zeker in staat is. Doch de Heer van Goch vergeet, dat die schiften zeer verstrekkend is, want dat men door kroegleden te schiften, het Corps in tweeën deelt. Het is nu eenmaal zoo gesteld, dat het Corpsleven zich in hoofdzaak op de Sociëteit afspeelt, en dat dus de zuiver materiele omstandigheden op die Sociëteit niet anders dan in wisselwerking kunnen staan met het Corpsleven. Vormden Corpsleven en Sociëteitsleven niet zoo'n innige en onverbreeklijke twee-eenheid, ongetwijfeld zou het Bestuur der Sociëteit onafhankelijk zich de ideële taak kunnen stellen, een corpsgeest der leden onderling aan te kweken. Thans staan de zaken anders. Als, gelijk de Heer van Goch schrijft, het bestuur er slechts voor zorgt „zijn ideële taak te volbrengen en de Sociëteit Phoenix te maken tot een tehuis voor allen, die blijk geven daaraan behoefte te hebben”, en het Bestuur die ideële taak aldus opvat, dat het den leden een geestelijk stempel opdrukt, dan reguleert het niet alleen den kroeggeest, maar tevens den Corpsgeest, en behalve dat, gelijk ik hierboven betoogde, het voor het handhaven van welgebalanceerde machtsverhoudingen niet wenschelijk is, het kiesrecht voor de bovenetzaal in handen te leggen van het Bestuur der Sociëteit, komt daar als tweede groote bezwaar bij, dat het Bestuur de maatstaf van goed en niet zoo goed hanteerend, het Corps in tweeën deelt.

Het is natuurlijk niet prettig voor een machtige Corpsvereniging als de Sociëteit, zich in eigen huis een recht ontzegd te zien, maar men moet wel bedenken, dat het juist die machtige positie der Sociëteit is, die de besluiten van haar Bestuur een dusdanig verstrekkend karakter verleen, dat we ons dienen te bezinnen wat ze ons uiteindelijk brengen. En dan komen we praktisch genomen zoover, dat het Sociëteits-Bestuur de Corpsleden in twee klassen verdeelt. En of het Bestuur daartoe bevoegd en geschikt is?

IV.

Er is nog een andere kant aan het geval, de Heer Stheeman heeft dezen belicht.

De bovenetzaalkwestie zou nimmer dien omvang hebben verkregen als de benedeneetzaal niet de voedertrog was, die ze is.

Eilieve ja, en ware de Sociëteit anders gebouwd en anders van indeeling geweest, zoodat slechts een groote eetzaal voor allen plaats bood, de heele kwestie ware nimmer gerezen.

V.

Ik waagde een poging, een lichaam aan te wijzen, beter geschikt, het bovenetzaalkiesrecht uit te oefenen, en noemde daarbij de

tegen een vrijwel loodrechte wand op. Met behulp van twee touwen elk om een rots uitsteeksel geslagen en bediend door Wijss en Winterbergen kon deze wand bestegen worden.

Plotseling hoorden we een bekend fluitje. Waarschijnlijk van Van Osselen, die ons een bezoek zou brengen. Dat bleek zoo te zijn. Typisch is het dat hij op een 5 K.M. afstand van ons af was toen hij floot bij de hut. Hij had ons ook kunnen verstaan. De ontmoeting in de hut was aandoenlijk; hierboven een Delftenaar met zijn zuster te ontmoeten was ook iets buitengewoons.

Den volgenden dag werden de Aiguilles du Tour beklommen. Schitterend weer. Niets is zoo mooi dan heel vroeg over de gletcher te gaan, als de zon nog koperkleurig de toppen belicht en de dalen nog donker zijn. En als je dan voorttrekt en de zon hooger komt, de fijne wazige contouren van de lager liggende bergen scherper worden, dan krijg je dat gevoel van oneindige schoonheid, dat je altijd doet terug verlangen naar deze hoogten, waar alles zoo zuiver is.

Natuurlijk kan je hier in ons lage land ook van natuur genieten, maar het blijven altijd intieme plekjes natuur. Als je lang loopt, dan kom je een leelijke nieuwe woning tegen, of je passeert een akelige

bewoners van die zaal zelf. Men voerde mij tegen, dat dan juist de kiekjesgeest zou zegeviereren. Ik geloof, dat de samenstelling van de bovenetzaal te uiteenlopend is, om dit waarschijnlijk te maken. Hoofdzaak echter blijft voor mij, dat het Bestuur dit recht niet mag uitoefenen.

Gelijk ik reeds zeide, ieder onverantwoordelijk veemgericht, dat zich voor de publieke opinie weet staande te houden, is beter geeigend dit gewoonterecht uit te oefenen, dan een wettig bestuur, dat immer verlegen moet zitten met deze het toegevalen formeel onwettigen titel.

Men zal eerst dit moeten toegeven, voor men naar een definitieve betere oplossing kan gaan zoeken.

Ik ben allen erkentelijk, het Bestuur der Sociëteit Phoenix in de eerste plaats, die hun aandacht aan deze zaak hebben willen schenken, ik ben echter te weinig journalist en te zeer een toegewijd Corps- en Sociëteits lid, om met een journalistiek succes tevreden te kunnen zijn.

TERSTEEG.

IS DAT EEN OPLOSSING?

Heel veel is er geschreven, nog meer is er gesproken. Intusschen zal alles wel weer gaan als voorheen. Maar zooals de heer Stheeman al aan gaf, waarom kan, daar de heele kwestie zuiver ontstaan is uit plaatsgebrek, het beneden niet gezellig worden gemaakt voor hen, die het vierde jaar bereikt hebben en waarvoor „toevallig” geen plaats bestond op de bovenetzaal.

Ik stel me voor, dat als het achterste gedeelte van de beneden eetzaal, daar waar het podium van het eerste jaars tooneel wordt geplaatst, door een gezellig gordijn gescheiden en voorzien van een aangename, lage verlichting is, het een filiaal zou kunnen worden van de bovenetzaal.

En als nu de boveneters werkelijk heel veel over hadden voor de eenheid van de Corpsleden op den kroeg dan konden zij zich een opoffering getroosten, namelijk deze:

Elke tafel zou één maand in het jaar beneden in het gezellige filiaal kunnen eten.

Ik denk niet dat velen op dit voorstel in zullen gaan, maar ik geloof wel dat het een zuivere oplossing zou zijn.

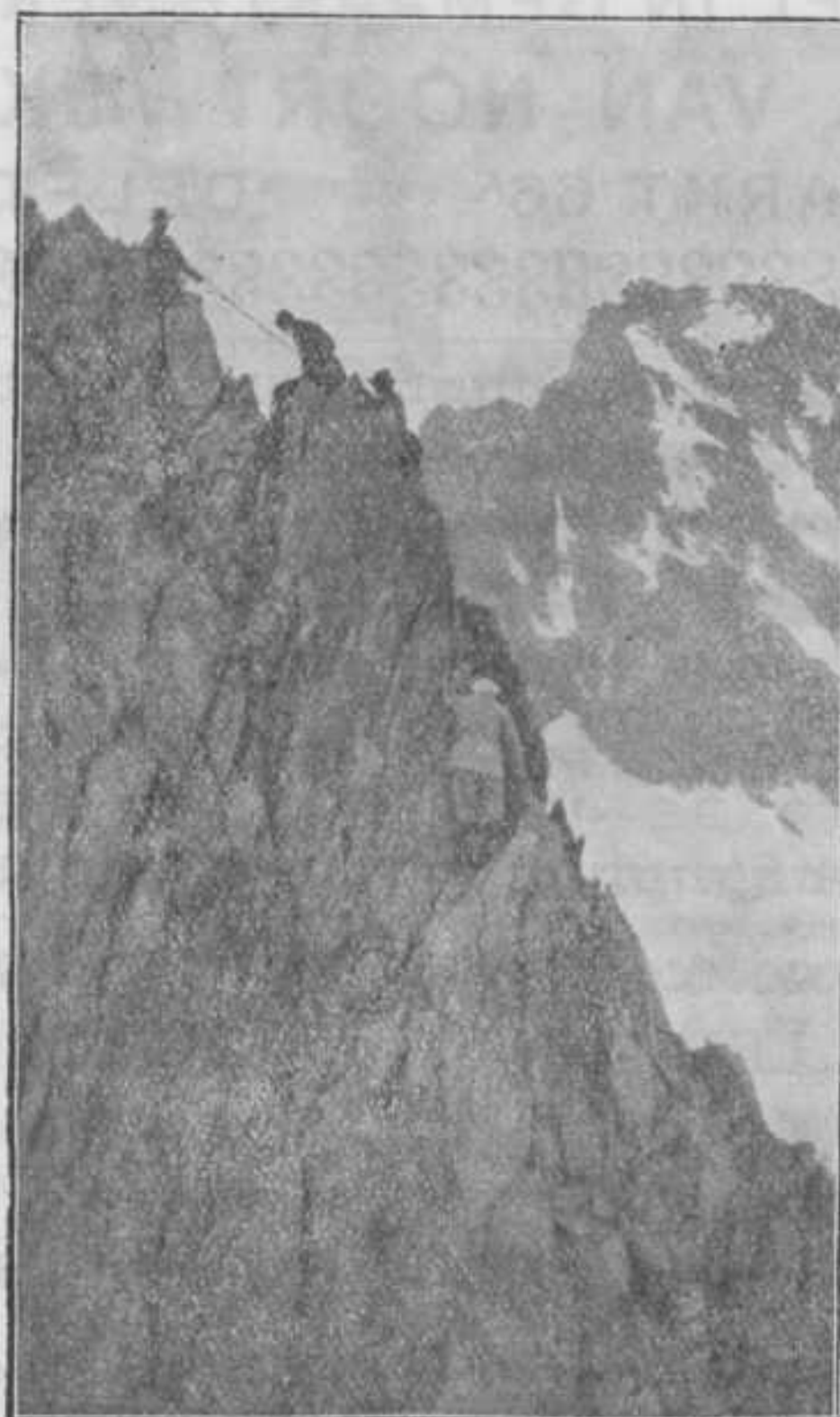
F. J. PHILIPS.

overweg, of een schel reclamebord. In de bergen niets daarvan. Als er iets is dat minder mooi is; de hut bevoorbeeld kan niet op een schilderachtig aanzien bogen; dan gaat dat op in het grootsche van het geheele landschap.

Op de eerste Aiguille waren we gauw; de tweede, die we bereikten over een scherp sneeuwgraatje, was veel gezelliger lastiger klauteren. Vooral een dikke ronde steen, zonder handgrepen heeft ons menig zweetdruppeltje gekost.

Het uitzicht was overweldigend mooi. De Mont Blanc groep met de Aiguille Verte en de Chardonnet prachtig! We zaten op de grens, het eene been over de graad in Frankrijk, het andere aan de Zwitsersche zijde. Bij het afdalen beging een der groepen door te langzaam te gaan de onvoorzichtigheid de sneeuwbrug over de „Berg Schrund” te breken, zoodat de rest moest springen. Dit gaf veel oponthoud, want telkens moest gewacht worden tot de achter buurman touw genoeg had om te vieren tijdens de sprong. 's Avonds werd de hut al voller en voller, zoodat we sliepen als haringen in een ton. Gelukkig was het den volgenden dag Zondag en dus rust, behalve voor Wijss en de Gidsen, die de Aiguille de Javelle bestegen ter orienteering. We konden hen met de kijkers volgen.

(Slot volgt).

Les Rochers des Ravines Rousses.

UITRUSTINGEN
 voor „Laga”
 ♦♦
 „Delftsche Sport”
 „Concordia” - „Rugby”
 ♦♦
Blauwe werkpakken
en stofjassen voor
Practisch werken
Wed. J. Koolhoven & Zn.
 OUDE DELFT 101/3, Telefoon 549

Het aangewezen Adres
 voor
fijne wijnen
likeuren en
gedistilleerd
 tot billijke prijzen is
 Distilleerderij - Likeurstokerij
 en Wijnhandel
„HOF VAN DELFT”
 M. H. v. d. VALK
 Hugo de Grootstraat 29 - DELFT
 TELEFOON No. 487.

VRAAGT UITSLUITEND
Heinekens'
BIEREN
 de Beste
 Deze zijn in de SOCIETEIT
 PHOENIX en in verschil-
 lende Restaurants hier ter
 stede verkrijgbaar.
 Hoofdagent,
J. T. POST.

POMONA
 Vegetarisch Hotel-Restaurant
 Den Haag - Molenstraat 53
 Telefoon 16067
 ♦♦♦♦♦
 Het Hotel met 103 logeerka-
 mers is dag en nacht geopend.
 De Lunchroom, aan de straat
 gelegen, is geopend van
 half elf tot half acht
 Het Restaurant met 200 zit-
 plaatsen is geopend van
 twaalf uur tot half acht
 Abonnementboekjes geven recht
 op 10% korting

STOOMWASSCHERIJ
 STRIJKINRICHTING
DE RIJZENDE ZON
 J. VAN DAM
 HUGO DE GROOTSTRAAT 44-46
 TELEFOON No. 833
 GOED
 NIET DUUR
 STIPT OP TIJD
 GEEFT PROEFWASCH
 OOK VOOR BOORDEN
 MANCHETTEN ENZ. ENZ.

Jac. Bladergroen
 Prinsestraat 3
 Den Haag
 Teekentafels
 Teekenhaken
 Passerdoozen
 Teekenpapier

N.V. HEES & CO

DELFT
 HET ADRES VOOR
 Piano's Orgels, Vleugels, Kunstspelpiano's
 en Kunstspelorgels, Gramophons, Violen,
 Mandolines, Faajo's, Gitaren, Snaeren,
 Muziekboeken, Koperen en houten blansin-
 strumenten, Slaginstrumenten, complete
 Jazzbands enz. enz. - Vraagt Catalogus

A. J. KRAPELS
 GEDIPLOMEERD
 KAPPER
 Groote Collectie
 Parfumeriën en
 Toiletartikelen
 VLAMINGSTRAAT 34

G. KERNER & Co.
 DEN HAAG
 Stationsweg 78 - Tel. 11038
 BATAVIA SOERABAYA
 Noordwijk 12 Toendjoengan 29
 Tel. 2 Wel. Tel. 29 Simpang
INDISCHE
UITRUSTINGEN
KLEEDING NAAR MAAT
 Levering naar maat van:
 Tennis-Pantalons, -Hemden
 Schermcostuum voor
 Dames en Heeren
 en verder benodigde Sportkleding
 RAADPLEEG DE CIRCULAIRES
 VOOR ONZE SPEC. AANBIEDING

Meubelmakerij en Stoffeerderij
 SPECIAAL ADRES VOOR
 HET VERVAARDIGEN VAN
Boekenkasten en Schrijfbureaux
 P. VAN DE ROSTIJNE,
 PHOENIXSTRAAT 12.
HUISSCHILDER EN GLAZENMAKER
HANDEL IN GEMAAKTE VERVEN
A. VAN NOORTWIJK
 MARKT 66^A - DELFT

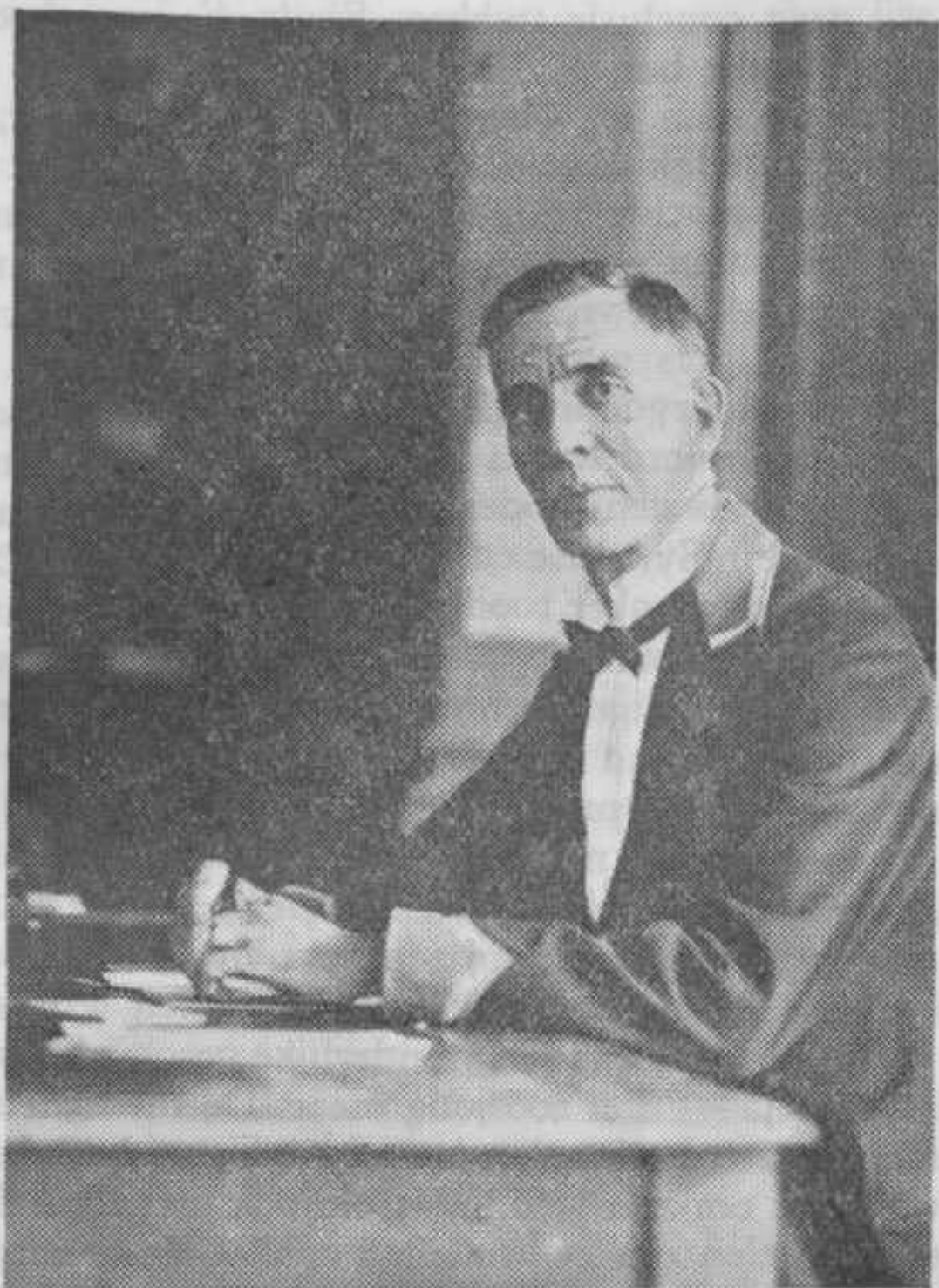
JE ADRES
 voor alle prima soorten
Zeevisch
Paling
Oesters
 en versch
 gepelde Garnalen
 is
 Fa. Gebrs. OSENDARP
 Telefoon Vischmarkt No. 511
 Telefoon Woonhuis No. 948

Café Restaurant
„DE KROON”
HEROPEND
 CAFÉ RESTAURANT
„DE KROON”
 Gelegenheid voor
Lunch en Dineeren
 Beleefd aanbevelend.
A. L. v. d. LAAR
 Hertog Govertkade 1
 Telefoon 1156.

WIJ LEVEREN U
SPORTKLEEDING
 OP IEDER GEBIED
FIRMA L. H. VAN MIERLO
 MARKT 38-40 DELFT
N.V. E. LEVY'S INSTALLATIEBUREAU
 ROTTERDAM
 TELEFOON No. 6315 - LINKER ROTTEKADE 104/105
 Specialiteit in: HOTELPORCELEIN, -ZILVER EN GLASWERK
 Leveranciers van de Studenten-Sociëteit „de Phoenix” Delft, e.a.

Garage de Phoenix
 naast de Sociëteit
CLUBGARAGE
VAN DE D.S.M.
 Alle merken Motoren of
 Automobielen direct lever-
 baar onder voordeelige
 condities.
 Beleefd aanbevelend,
W. ROUKEMA

HET SPIEGELBEELD VAN DEZE WEEK.

1890 JAN WEMMERS 1925

Waarlijk, wij hebben ons over gebrek aan toewijding niet te beklagen, verleden jaar Frans de Groot, onlangs nog Jan Schipper en nu Jan Wemmers, het stemt tot dankbaarheid.

Jan Wemmers, de Sociëteit heeft in vele opzichten van je voortreffelijke diensten genoten, maar voor het oog der leden ben je wel in de eerste plaats de trouwe hoeder der bibliotheek.

Met groote kennis en bekwaamheid, met niet aflatende ijver heb je onze kostbare verzameling in die lange jaren verzorgd, een verzameling die je lief was, en die je kende als geen ander.

Nog onlangs ben je met het ontzaggelijke werk begonnen, in al onze boeken een lijstje op te nemen van besprekingen die over elk boek in verschillende tijdschriften verschenen zijn, om zoodoende ons enorm bezit aan periodieken meer productief te maken.

Alleen, we vroegen ons wel eens met zorg af, wat wij, die nu zoo verwend zijn, zouden moeten doen als jij je verdiende rust eens zou gaan nemen.

Het is ons daarom dubbel heugelijk, dat sinds eenigen tijd een jonge Jan Wemmers zijn intrede deed, om uit de handen van zijn vader zijn opleiding te ontvangen. Moge de bibliotheek en jij zelf plezier van hem beleven!

We zijn trotsch op onze bibliotheek, en houden haar in eere, niet in het minst jou Jan, een kostbaar stuk in die verzameling.

WAARDE TERSTEEG.

De bal, die zijn weg langs U gekozen heeft, zal langs dienzelfden weg weer gekaast worden.

Waarom onze waarde Brevet de brief in den vorigen Spiegel tot U heeft gericht, is mij niet recht duidelijk. Betrof deze uitsluitend het algemeen welzijn van den Spiegel, dan ware het begrijpelijk; maar zulke persoonlijke aanvallen aan een ander adres kan ik niet anders dan als onwillevendheid des schrijvers beschouwen. Ik moet U bekennen, dat ik bijna in den bres was gesprongen voor den ouden Mephisto, maar ten slotte tot de conclusie gekomen ben, dat de betreffende zinsneden de leegheid van den aanval aan iederen lezer duidelijk genoeg zullen hebben getoond.

Anders is het met de opmerkingen over den almanak. Hierbij staat meer op het spel dan eer en deugd van een student.

Eenvoudig had ik kunnen antwoorden: „Ziet ge wel dat er samenwerking ontbreekt. Een poging tot beter begrijpen, tot een voor allen en in 't bijzonder voor den almanak betere schikking,

tracht een eereid der Redactie door een dergelijke brute en van elk commentaar ontbloote aanval te onderdrukken”. Echter grijp ik deze gelegenheid aan om mijne bezwaren wat duidelijker uiteen te zetten.

Ik heb altijd gemeend dat men door den almanak een beeld trachtte te vormen, voor nu en voor altijd, van het beste dat uit onze gemeenschap voortkomt. De almanakredactie is er, om aan deze uiting een zoo algemeen mogelijk karakter te geven. Naar de eischen des tijds kan ze daarbij een bepaalde richtsnoer volgen. In een almanak van beperkten vorm, zal men bijv. geen lang tooneelstuk opnemen. Muzikale composities zal men meestal ook niet accepteren. Aquarelwerk leent zich hiervoor evenmin. Zoo kan ik me ook voorstellen dat de redactie in principe aan proza de voorkeur geeft. En zoo meer. Daarbij geeft de redactie dus een lijn aan. Op een redactievergadering vastgesteld, moet zoo iets toch ook ter kennis van de inzenders, *dus van het geheele Corps* worden gebracht. Zulk soort overwegingen gelden ook bij de beoordeeling van inzendingen. Verneemt niemand iets omtrent dat oordeel, dan wordt het moeilijk voor een zelfstandig inzender een volgend maal weer met eigen werk te komen.

Als concreet voorbeeld (dus geen „praatjes”): Twee jaar geleden werd één mijner opstellen geweigerd. Hetzelfde stuk zond ik verleden jaar weer, echter veranderd naar mijn, gewijzigd, oordeel. Daar het toen nogmaals geweigerd werd, had ik licht kunnen denken, dat onderwerp of vorm volstrekt niet in den smaak vielen. Van bevriende zijde werd mij gelukkig het tegendeel verteld. Van de almanakredactie, als zoodanig, heb ik nooit boe of ba vernomen.

Wil men „het beste” opnemen, dan doet men goed een inzender tijdig, dus vóór de sluitingstermijn, ervan in kennis te stellen dat zijn stuk niet in den smaak is gevallen. Allicht dat hij zich dan nog eens extra moeite gunt, zijn inzendingen met iets beters te verrijken. Als dan ten slotte op de eindvergadering gestemd wordt, gaat zoo'n stemming over een aantal *goede* inzendingen. Indien daarbij niet voor alle plaats is in den verschijnenden almanak, hoeft men niet te klagen. Iedere inzender heeft dan naar beste krachten meegewerkt. Het laatste oordeel hangt af van persoonlijke smaak van leden en eereleden. En van een inzendingenmarkt met concurrentie (zooals me mondeling is tegengeworpen) is dan geen sprake meer.

Men kent den werkelijken schrijver niet. Maar de auteur kan één der redactieleden toch als „waarnemer” voor hem laten fungeren. Behalve dat een pseudoniem, naar mijn eigen ondervinding, ook niet de gewenschte uitwerking heeft, is de almanakredactie toch geen ambtenarij!

Als spiegelredacteur was ik in de gelegenheid inzendingen voor mengelwerk van het vorig jaar door te lezen. Daaronder waren goede dingen. Misschien in hun vorm niet geschikt voor den almanak, ze hadden dat zeker kunnen worden na aangebrachte wijzigingen, bekortingen, enz.

Er is inderdaad eenige tact noodig om auteurs van de fouten en gebrekkigheden in hun schrifturen te overtuigen, maar après tout zal iedere medewerker dit als een complimenteuzen daad beschouwen. En dat zal den almanak zeer ten goede komen!

TOLLENAAR.

INGEZONDEN.

Nog eens: „PRACTISCHE WIJSBEGEERTE” van Prof. J. G. Wattjes.

Het ligt niet in mijn bedoeling om naast het oordeel van den Heer J. D. Veegens, die als referent van bovengenoemd boek is opgetreden, mijn meening over dit werk te zeggen, te meer daar de Heer J. L. van Verre reeds een ingezonden stuk plaatste; maar ik wilde — en ik hoop, geachte redactie, dat U me dit toestaat — er mijn verwondering over uitspreken dat deze heeren, die toch in ieder geval de beschouwingen van Prof. Wattjes aandachtig hebben gelezen, zich zoo maar kunnen neerleggen bij het betoog in het hoofdstuk over de Wetenschappelijke Theorieën. Het spreekt vanzelf dat 't onmogelijk is in een korte critiek alle punten aan te halen waarbij er meningsverschil met den schrijver bestaat, nog daargelaten of dit überhaupt gewenscht is, maar het betreft hier zulk een fundamenteele uitspraak van Wattjes (die men ook in andere werken over Wijsbegeerte kan aantreffen) dat het mij niet mogelijk is te zwijgen nu we eenmaal in De Spiegel over het boek aan het schrijven zijn geraakt.

Om niet te lang te worden wil ik een enkele gedachte aanhalen, hoewel ik noodzakelijk daarmede de zaak uit zijn verband ruk, een gedachte die culmineert in de volgende passages:

„Taak der Wetenschap is de stelselmatige vergaring van

stelselmatig geordende kennis van de zijns- en gedragingswijze der objectieve werkelijkheid".

„De beoefenaars der wetenschap bepalen zich echter dikwijls niet tot de eigenlijke taak der wetenschap. Zij bepalen zich veelal niet tot de algemeene beschrijving van feiten en vormen, doch streven ook naar een verklaring. *Met de poging tot verklaring van de feiten en vormen treedt de vakgeleerde buiten zijn vak, buiten de wetenschap in het algemeen. Daarmee wordt het gebied der wijsbegeerte betreden.*” —

Dit zijn aanmatigheden van wijsgeerige zijde die wij ons, „beoefenaars van wetenschap” niet mogen laten aanleunen. Ik vind dergelijke zwaarwichtige uitspraken zoo arrogant, zoo dom-pedant, dat ik niet nalaat een woord van protest te laten hooren. De vakgeleerde zou niet aan de verklaring van feiten mogen beginnen! Goddank weerleggen de resultaten van het denken van den natuuronderzoeker-niet filosoof schitterend de hier geopponeerde stelling; moet ik nog namen noemen als Newton, Huygens, Lorentz, Boëseken, Kruyt?

Integendeel, ik zou er vooral den jeugdigen onderzoeker voor willen waarschuwen de wijsbegeerte streng van zijn vakstudie gescheiden te houden, want er zijn voorbeelden bekend, ook van Ingenieurs, die dit niet deden en daardoor veel van hunne wetenschappelijkheid moesten inboeten.

Maar bovenal, wij moeten ervoor bedanken om den vakgeleerde door den filosoof gedegradeerd te willen zien tot een of ander registreerapparaat; wij moeten weigeren dat hem het schoonste deel van zijn eigen werk wordt ontfutseld.

V. D. SANDE.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

VREEMDE BRIEVEN.

door Maurice Delhaie.

III.

Behelzende eenige opmerkingen over tric-trac spelletjes, het schrijven van gedichten, het Laatste Oordeel, Wekkers, Suikertaarten, Bernard Shaw, de liefde in de Metro en Draaiorgels.

La glorieuse Passée! — Laatste dollarkoers 21.75. — l' Histoire de France. — Augmentation des prix. Le temps de nos pères. — Geboortecijfer kl. d. sterftcijfer. La France 40 millions d'habitants, les Boches 63 millions. Ah qui est ce que nous deviendrons! Versailles — Salle de Glace, volgeschilderd met overwinningen van Lodewijk XIV op Holland — wat hebben we dien Zonnekoning dwars gezeten. — 1871—1918.

We zijn nu zoover, dat iedere doode zijn standbeeld heeft, we zijn nu zoover dat iedereen in een begrafenis-klassie is ingedeeld, we spelen alleen de oude — oeroude comedies — we zingen niet meer, alleen dansen we een macaberen kruip-door sluip-door, de huizen der straten zijn grauw en de menschen, verbaasd nog te leven, droomen den tijd door, van verganen roem.

Alsof er niets gebeurd sinds de Revolutie van '93'. We spelen een partijtje tric-trac met een goed vriend, we spelen „belotte” met „la petite amie”, we eten tamme kastanjes en een enkel Portugeesch oestertje — voor de rest leeft alleen het verleden. Rijmt „gloire” op „noir” — hoeveel keer schreef Corneille aan Racine — waarom weende de Musset over zijn heerlijke eenzaamheid. ah le Romantisme — les Classiques — Hoor dan toch hoe gaaf deze zin midden in het vers is geplant — Onuitgegeven liefdesbrieven van Ronsard — Ziet onze moderneren; ze rijmen en vijlen en vullen de zinnen alsof „les Grands” nog leefden. Komt op de Exposition en bewondert de oude vormen, de krullen en suikertaarten, de vergulde prullen — le style moderne. Stijl!! Alsof de wereld niet trilt van het dreunen en stampen van duizenden machines winnend met elken slag buit op de Aarde, alsof het brein der menschen niet te barsten staat van vorsch en weten en weer niet begrijpen — om opnieuw te omvatten met grootere krachten dat wat ontglipte aan den toch groeiende macht onzer handen.

La glorieuse Passée! Derde en laatste acte van l'Esprit Francais, Kathedraal, waarin la Politesse et les Dettes worden vereerd, brandstapel van sprokkelhoutjes, vergaard door Boileau en de Onsterfelijken om er den Franschen Geest van vreemde smetten te puren, het waterig zonnetje van een vroegen winterdag, het waiende vlammetje onder den Arc de Triomphe, het pakje Mary-

land van anderhalve franc, Loulou, Mimi Nannette, en al wat er aan Parijsche charme rond mag loopen — dood, le Bon Dieu de France — dood, de Onbekende Soldaat — dood, Frankrijk's Geest — dood, Molière voor zoover hij Franschman was — dood de Notre Dame — dood, de schatten in het Louvre — Le style moderne, levenloos geboren — De Gothiek; gestorven toen het l'Art Francais werd.

Nee, ik wil geen conclusie trekken. Sinds die eene keer in dat kleine Fransche stadje ben ik daar grondig van genezen.

Ik zat er met een man, we wisten van elkaar niets meer, dan dat we veel van den kostelijk rooden wijn gedronken hadden. Het was nacht — een zomernacht. Wie zou dan niet de geheimen zijns levens willen openbaren — al was het alleen maar om het zichzelf nog eens te zeggen — den vreemde, die de nacht en den wijn en de geur van bloeiend gras maakt van het ons anders zoo bekende „Eigen Ik”. Ik was begonnen. Kleine gebeurtenissen, soms niet meer dan een enkel woord waren gegroeid tot een volle stemming, even warmlichtend als den rooden wijn. Venetië — Andalusië, — een dronken avond in Syracuse en de geur van bloeiende Oleander-boomen, zwaar als de donker roodgouden Marsala — Santa Lucia, en de zwarte gitoogen van Peppina, de dochter van den waard — de Pyreneën, de oneindige deining van bergen — Carmencita, de bruid van Julio, dansend voor den anderen, den blinde — Anda, Anda, Mujir-que sois hermosa *)....

En toen de vreemde, de man, beginnend in het midden van zijn gedachten, over den Franschen wijn en zijn koe, die gestolen was, — ah, hij wist wel door wie en hij zou hem vinden, den schurk — en over de kleine schandalen in het stadje en ten leste ook over zijn jonge vrouw. Ja, dat was een wonderlijke geschiedenis. Zij was jong en hij — nu ja — niet zoo jong meer. De menschen — och, dat ze niemand met rust konden laten, — die zeiden, dat ze met hem getrouwd was om zijn geld. Waarom ook niet. Ik heb genoeg van de wereld gezien om te weten, dat alles geen rozegeur en maneschijn is. Maar nu — en de man schoof met een verdrietig gebaar zijn glas van zich af, nu bedroog ze hem. Och en zelfs dat was nog niet het ergste, als de menschen maar niet.... „Ziet U, dat ze mij bedriegt moet ze zelf weten, maar dat ze mij daarmee tot....” „Cocu maakt”, vulde ik begrijpend hem aan, maar nauwelijks had ik dit gezegd, of de glazen en flesschen vlogen over de grond en wit van drift beet hij me toe: Non, non, non, vous mentez, vous mentez....

Oh Frankrijk, waarom blind te zijn. Je bent cocu, maar je durft het niet te zeggen. Ze zijn hier gekomen om je te begraven, ze stelen je leeg, ze knechten je kinderen en rooven je vrouwen. Alles stormt op je los en vraagt — de Amerikanen je „roemrijk verleden”, — schepen en schepenvol gaan dagelijks met dit artikel naar de U. S. A. — de Afrikanen, profiteerend van je schulden dringen op en eischen, wat je niet geven kunt — je koloniën, je vrouwen, je taak als volk — zooals de kranten dagelijks huilen — de Boches eischen met hun Dooden de Jouwe en la Politesse is verhuisd naar de boeken van Mevrouw Reincke.

Een ding is je nog gegeven, een ding heb je nog te wachten. De Dag des Oordeels. En dit is mijn graflied. Frankrijk. Op de oude slagvelden, waaruit Ge zijt voortgekomen, waar Hunnen en Mooren, Teutonen, Gothen en Angel Saksers, waar Duitsche boeren en Spaansche ridders, Negers en Indiërs den bodem drenkten met hun dood. — daar zal een strijd gestreden worden tusschen Geest en Techniek, tusschen Hemel en Aarde, zoo ontzettend, dat Ge een oogenblik op zult moeten kijken van het spelletje tric-trac, — ja zelfs Uw vriendinnetje even moet loslaten — en ik weet, dat het U moeite kosten zal — wanneer Ge niet wilt, dat de eerste slag op U neerdondert. Dan zult Ge verbaasd zijn over de Aarde en verschrikt over de stilte, die Ge door het kirren van Uw teerbemide niet hoordet. Dan zult ge wat angstig worden bij den hoogen ernst van alles, wat rondom U leeft en ademt.

En een zware hand zal Uw Dubonnet in het wit-zwarte bord van de tafel drijven — ook al stond Ge op het punt te winnen en een koude wind zal waaien in het laag uitgesneden japonnetje van haar, wier hand Ge omsloten hield en een greep zal U vatten in de opgevolde schoudertjes en tillen boven de lichtjes van den Eifel Toren en een stilte zal U de ooren openen en een duisternis het licht doen zien.

Dat zal de dag van Frankrijks begrafenis en Europa's Opstanding zijn. Dan helpen geen bruidschatten, zelfs niet in goud-franc, geen geestdriftige grafschriften, zelfs niet als ze rijmen — dan helpen geen pruiken van Voltaire of Napoleon's steek en geen robes van Jenny, noch Quelques Fleurs van Houbigant — noch de paarsche lichtjes rondom Garnier's Opera, noch het van Ouds bekende Hotel des Grands Hommes, het Pantheon — dan helpt alleen de kracht van het harde Verstand, of de Macht van den hoogen Geest.

Dit is het Visioen, dat branden zal boven het Fransche Land. Gillende Jazz-Bands, huilende nigger-songs, syncopated, als een deinende zee van sentimentaliteit — een donderratel van roffels, hout op hout, op perkament, op staal — gierlachen van joelende syrene's — telefoonbellen propellers en daar tusschen eskadron

*) Voort! Voort! Vrouw, wat ben je mooi.

mechanische piano's, radio's, ondersteund door jingelende orchesters, grammofonen.

En daarachter indreunend rythme, de Amerikanen — elk met hun leven klaar in een zakboekje — wat doe ik als ik leven blijf, wat is mijn dood waard.

Waar zij hun voeten zetten groeit geen gras — hun koelharde oogen steken als puntige speren in wolfskuilen — een weg banend met hun snijdend hooghartig verstand dwars door de keurige paadjes en perkjes van Frankrijk's kerkhoven — elk strijdend voor zich alleen.

En aan den anderen kant, een donkere berg van dreigende stilte; hoog opgroeiend boven Leven en Dood — een zon van licht uit klare oogen dwars door den Tijd — een heilig willen dat Woorden tot Daden maakt en rondom allen een diepe stroom, weerspieglend allen in een.

Dat is het oude Europa — één in den strijd om den Geest — één in den strijd om den Vrijen Mensch in zijn hoogste gebondenheid. Gemeenschap. En het einde zal zijn een groot Verbond — Amerika, dat voor de Menschheid de Aarde veroverde — Europa, dat er uit vrijen wil afstand van deed.

Ik ben geloof ik, wat somber gestemd. Dit komt, omdat het me niet gelukken kan een keus te bepalen uit al hetgeen er aan Parijsche meisjes rond flaneert. Ik was bijna zoover — in de Metro en had ik toen niet mijn domme Hollandsche verlegenheid gehad, misschien wist ik thans meer van l'Esprit Francais. Zij stond boven op mijn teenen en ik had de tact haar eerst tegen het einde van de reis hierop te wijzen. Aan den donkeren gloed harer oogen zag ik, dat mijn houding haar welgevallig was. Waarom ben ik toen in Réaumur niet uitgestapt. Nu is ze ondergedoken in den stroom van schmink en poeder en tailor-made manteltjes en bruine kousen. Nooit vind ik haar terug, want allen zijn als zij geverfd als de modepoppen in een winkelraam.

Het is onbillijk door deze melancholische stemming over Frankrijk zoo weinig hoopvol te schrijven. Ik weet, dat het den Franschen onaangenaam is, wanneer ze zoo weinig begrepen worden.

Bernard Shaw is hier geweest. Hij werd als een vorst onthaald, en toen hij in Engeland terug kwam bereikte hem een brief van de Temps — het vervelendste en grootste blad van Frankrijk — met de vraag: „En vertel ons nou eens — hoe heb je het bij ons gehad!” Shaw, die juist in een zeer goed humeur was, antwoordde oogenblikkelijk: „Prachtig. Ik ken geen volk, dat onbeleefder is. Ze trappen je op de teenen, ze douwen je opzij, ze zeggen dingen, die ze niet meenen, maar voor de rest-prachtig.”

Hij had het wekkertje opgewonden en nauwelijks was dit bericht in de Fransche pers bekend, of het begon aan alle kanten te ratelen. „Die Shaw, die Barbaar! We spelen zijn stukken, we geven hem een feest, we doen lief tegen hem — en hij behandelt ons zoo! Jeanne d'Arc is een prulstuk en hij heeft alleen maar Anatole France gelezen en hij verbeeld zich, dat hij schrijven kan, maar hij weet niets van Corneille en als Shakespeare een Franschman geweest was.... Nooit zullen we meer bij een stuk van hem klappen. (Bijne huilend) En hij heeft niets van de Fransche keuken gezegd.” Ik ben ervan overtuigd, dat Shaw, als hij het gekund had op de tafel is gesprongen van louter plezier. La Politesse Francaise. Wiens brood men eet, diens taal men spreekt.

En ten leste — de aflopende wekkertjes. Tijd 's middags vijf uur precies. Plaats: Ergends op een Boulevard.

Ah mon cher ami, ca va bien? — Ca va, ca va — Rrrrrt. Et ta femme.... Rrrrrt — Mon oncle disait — Rrrrrt — Et alors.... Un peu d'amour.... Ma gosse.... La Patrie.... Rrrrrt. Pang twee auto's op elkaar. Een groote wekker. Cochon, rababababa — Sacré Nom babababa — Pè — Pè — Pè, een fiets — Moi, je dis toujours.... les Anglais.. les impôts.... Verdomme, kun je niet kijken, waar je loopt. On est poli en France — Dat zie ik — Brandweer — Vlak erop een demonstratie. Des-cen-dez. Ta-ta-ta des — cen-dez-des-cen-dez. A bientôt. Mair dites donc. Rrrrrrrrrt — een klein nijdig wekkertje. Ce n'est pas chère du tout, Madame — l'Intran — dernière édition — l'Intran — Paris Sou. Want a guide, Sir.... C'est un as.... La femme de son mari — Chtchtcht. — Je le crois bien. — Quilqu'un m'a dit Rrrrrt. Boem boem boem, krrrr. De autobus. Vingt et un-Deux-Trois. Six — Ici trois Rrrrrt — Mais non Rrrrrt. Ping. krrrrt. Boem Boem boem..... (Dertig seconden na vijf.)

Hai, hai, hai, die vervloekte Fransche vlotheid. Het kriebelt in je vingers, het spartelt op je tong, het borrelt in je vulpen. Hier een kransje, daar een streekje rouge, ginds een koepel, juist in de as van de straat — een hoek, floep — daar staat er weer een — een plein — hai-hai-hai, drie hoeragebouwen, achter je — 't is in orde: een tuin hier een Denker, een Werper een Zitter, een Leeuw en een Hert, een fontein en alles roept — schreeuwt — juicht: „Il nous faut l'audace et encore l'audace et toujours l'audace.” Het welk inderdaad zeer noodig is.

ADRESVERANDERING

NAAM. NIEUW ADRES.

J. W. Bartelds, H. T. O. Rijswijk.
D. Douwes Dekker, Noordeinde 50.
T. K. J. Koch, Hippolytusbuurt 12.14.
E. F. van Marle, Hippolytusbuurt 12.14.
A. R. Blok, Poortlandlaan 90.
W. K. M. de Kat, Oostsingel 80.
C. J. Tuyn, Sch. v. Verlofsoff. b. d. Luchtdeelart., Utrecht.
F. K. Rambonnet, Weer lid geworden, Spoorringel 30.
L. R. Nieuwenhuizen, Noordeinde 4.
B. Heuff, v. L. H. S. 35.
H. W. v. Lelyveld, School v. Verlofsoff. Ede.
F. J. Kunkels, v. L. H. S. 24.
H. W. v. Mourik Broekman, Burgwal 22a.
J. Huges, Hugo de Grootstraat 60.
P. Donk, Koornmarkt 38.
F. H. v. d. Marck, O. D. 222.
F. A. J. v. Hall, Muiderbinnenweg 24, Weesp.
J. Wessels Boer, nieuw adres: Oude Delft 158.

De Vice-Secretaris v.d Senaat,
W. E. R. v. HERWIJNEN.

AGENDA.

Van Vrijdag 16 Oct. tot Vrijdag 23 Oct.

DELFT.

Dinsdag 20 Oct. **Practische Studie.** 8 u. Bibliotheek van T. H. Prof. Roland Holst over: „Vrijheid en Gebondenheid in de Kunst”.
Woensdag 21 Oct. **Practische Studie.** 8 u. in geb. W. en W. Dr. L. R. Wentholt over: „het Maas-Waalkanaal”.
E.T.V. 8 u. geb. v. Natuurkunde. Ir. P. van Sic over: „Electrisch lasschen”.
Donderdag 22 Oct. **Alpenclub.** Alg. Vergadering. 7½ u. Sherry wagen S.P.
Practische Studie. Excursie naar Maas-Waalhaven. Vertrek Delft 8.01.
Vrijdag 23 Oct. **Practische Studie.** Excursie voortgezet.
Doorlopend **Luxor: Sneller dan de Dood.**

DEN HAAG.

Vrijdag 16 Oct. Kon. Schouwburg: **Kan dat?**
Zaterdag 17 Oct. Kon. Schouwburg: **Nora.**
Zondag 18 Oct. Kon. Schouwburg: **Kan dat? (s-middags).**
„ **De Vijandin (s-avonds).**
Maandag 19 Oct. Kon. Schouwburg: **Blanke Ballast.**
Dinsdag 20 Oct. Kon. Schouwburg: **Als ik wilde.**
Doorlopend: **Scala: Een Droom van Liefde.**
Princesse Schouwburg: 'n Champagne Droom.
Bioscopen: **City: Een vorstelijke Doornenkroon.**
Asta: Java.

Wij vestigen de aandacht op een zeer belangrijke tentoonstelling van behangspapieren in Pulchri Studio, Den Haag (ingang Hooge Nieuwstraat 16) van 15—18 October, geopend van 10—5 uur, entree vrij. Allen die in de ontwikkeling van het moderne Hollandsche binnenhuis belangstellen, kunnen wij een bezoek aanraden.

?? ? WAAR ? ? ? KAN MEN REPETEEREN?

BESCHRIJVENDE MEETKUNDE
WISKUNDE, NATUURKUNDE,
TECHNISCHE WARMTELEER
bij Ir. A. J. Treurniet, w. i., de
Carpentierstraat 161, (bij de L. v.
N. O. Indië), Den Haag.

RADIOTELEGRAPHIE (THEO-
RETISCHE) bij ir. J. Bloemsma,
ing. E. S. E. ingénieur radiotélégra-
phiste. Larixlaan 107 (bij Houtrust).
Den Haag. Tel. 33257.

TOEGEPASTE MECHANICA voor
E. W. S. en M. bij J. J. Koch, ass.
T. H. Noordeinde 42a.

THEOR. ELECTRICITEITSLEER
WISSELSTROOMTHEOR., bij Dr.
U. Ph. Lely e.i., van Blankenburgstr.
17, den Haag, tel. 36000. (Leeraar
wis- en nat.).

WISKUNDE, ook BESCHRIJVEN-
DE MEETKUNDE bij Ir. W. J.
Vollewens, c.i., Alexanderlaan 5 te
Rijswijk (Z.-H.).

WISKUNDE, NATUURKUNDE,
MECHANICA, KL. VIERKANTEN
bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maar-
ten Trompstraat 25

WISKUNDE, ELECTROTECH-
NIEK, WISSELSTROOMTHEO-
RIE EN THEORIE VAN MAX-
WELL bij Ir. Th. J. Weijers, Win-
gerdstraat 21, den Haag.

WISKUNDE, NATUURKUNDE,
THERMODYNAMICA, MECHA-
NICA, bij Dr. W. L. van de Vooren,
van Lumeystraat 77, den Haag.

WISKUNDE voor het prop. ex.
repeteert Dr. A. van Thijn, Ben-
tinkstraat 31, den Haag, Telef. 53315.

WERKTUIGBOUW en IJZER-
CONSTRUCTIE voor de CHE-
MISCH-TECHNISCHE INDU-
STRIE bij C. Steuerwald, Vivien-
straat 59, 's-Gravenhage.

Gemeubileerde kamers
te huur, met pension.
Adres: Wilhelminalaan 12,
Rijswijk Z.-H.

Te huur aangeboden op mooie stand
ruime gemeubileerde Zit-
en slaapkamer
tegen billijken prijs.
Adres: Spoorringel 63, Telef. 1024.

M. BIERMAN
40 BUITENWATERSLOOT 40

KOOPT
HEELE EN GEDEELTELIJKE
INBOEDEL

NET GEDRAGEN KLEEDING,
WITTE IND. PAKKEN, ENZ.

Aan huis te ontbieden.

BLOEMENMAGAZIJN

J. ALEMAN

OUDE DELFT 29

NABIJ DE ROTTERDAMSCHER POORT

Prof. Dr. Hk. DE VRIES

**Leerboek der
Beschrijvende Meetkunde**
TWEEDE DRUK

Deel I De leer der Projectie-
methoden. Met
Atlas.

gebonden f 13.75

Deel II Ruimtekrommen en
gebogen oppervlak-
ken. Met Atlas.

gebonden f 12.50

P. NOORDHOFF - GRONINGEN

SCHOENMAKERIJ
C. A. MAHIEU
KOLK 9A - DELFT
WERKPL. KONINGSPLEIN 27

1^E KLAS
MAATWERK
EN
REPARATIE

Rookt „Old Smokers“

E. DE VETTEN & ZOON

Burgwal 7 - Telefoon 821 - Delft

EERSTE
DELFTSCHE TENTOONSTELLING
OP HET GEBIED VAN FOTOGRAFISCHE
BENODIGDHEDEN

BOVENZAAL SOCITEIT „EENSGEZINDHEID“ :: VOORSTRAAT
De Tentoonstelling is geopend vanaf ZATERDAG 17 OCTOBER tot
DINSDAG 20 OCTOBER van 2-6 en van 8-10 uur

DELFTSCHE FOTOHANDEL
FRED. ALEX ALBERS - OOSTPLANTSOEN 10

Sigarenmagazijn

„DE SPORT“

P. N. W. BEUTE

Oosteinde 161 - Delft

Voetballers!

Voorverkoop van toegangs-
bewijzen voor de wedstrijden
van

Concordia.

Fa. JAC. CNOOPS
KLEERMAKERIJ
OUDE DELFT 218

Moderne Engelsche
Najaar- en
Winterstoffen
ZEER MATIGE PRIJZEN

UW

ADRES

voor

**HEEREN
MODE-ARTIKELEN**

is

GEBRS. GIESSEN

MARKT 30 WIJNHAVEN 13
OPGERICHT 1829

H. J. Hofstede

levert uitsluitend prima
kwaliteiten in

**Melk, Boter,
Kaas en Eieren**

**Koek, Chocolade
Comestibles**

Fijne Vleeschwaren

Alles Machinaal gesneden

Vlamingstraat 100

hoek Oostenstraat

— DELFT —

H. T. O.

Rijswijkscheweg
bij Laakbrug

KAMERS van f 5,50—7,—
per week alles inbegrepen.

Kamers met volledig
Pension van f 13,50—15,—
per week.

Dag en nacht geopend.

Logies per dag f 1.25, vaste
waschtafels - (Douches vrij).

Centrale verwarming
Teekenzaal - Schrijf-, Lees-
en Gezelschapszalen.

Dagschotels 35—70 cents

**N. V. Delftsche
Stoomwasscherij**

HET ADRES VOOR DE
BEHANDELING VAN DE
- FIJNE WASCH -

OOSTSINGEL 156
- TELEFOON 66 -

FRED. J. 'T HART
Oude Delft 88 (b. d. Peperstr.)
Delft.

MUZIEK

KLASSIEK - MODERN

MUZIEK-
INSTRUMENTEN

VIOLIN

MANDOLINEN

SNAREN

GRAMMOFOONS

BRUNSWICK PLATEN

J. J. Altorf

OUDE DELFT 239

Telef. 813

**RIJWIELEN EN
MOTOREN**

1^e KLAS REPARATIE-
INRICHTING

TECHN. HOOGESCHOOL

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Hendrik Willem Hofstede, Scheikundig ingenieur, op Vrijdag den 16den October 1925, des namiddags van drie tot vier uur, in de aula, tegenover een commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. dr. ir. G. van Iterson Jr.

De titel van het proefschrift is: „Het Pandanblad als grondstof voor de pandanhoedenindustrie op Java”.

De rector-magnificus,
G. VAN ITERSON Jr.

Mijn-ingenieur.

Geslaagd voor het Ingenieurs-examen voor Mijningenieur:
G. A. F. Kwantes.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor werktuigkundig ingenieur:
C. Kempers.

De privaat-docent Dr. Ir. H. C. J. H. Gelissen zal zijn colleges aanvangen op Maandag 19 October in zaal 31 van het Scheikundig Laboratorium om 1¼ uur n.m.

Behandeld worden: de anorganische bleekmiddelen, hun technische bereiding, hun eigenschappen en toepassing in de diverse takken van industrie (textiel-, oliën en vetten, meelindustrie etc.)

De voordrachten zullen elken Maandag gehouden worden.

De privaat-docent Ir. J. C. Arkenbout Schokker maakt bekend dat hij zijn lessen voor S 4 en S5 zal aanvangen op Donderdag 22 October 1925 van 9—10 uur, met het onderwerp „Inrichting van sleeptanks”.

Prof. Ir. R. L. A. Schoemaker maakt bekend dat het college op Woensdag van 1—2, tot dusver gegeven in zaal 41, met ingang van Woensdag 14 October a.s. gegeven zal worden in zaal 31 (Lab. Scheikunde, Westvest).

De privaat-docent Dr. Ir. J. Th. Pfeiffer maakt bekend dat hij zijn lessen zal aanvangen op Maandag 19 October 1925 van 7½—8½ in de collegezaal van het Laboratorium voor Technische Botanie.

Behandeld zullen worden:

De fysische, chemische, biologische en mechanische methoden van houtonderzoek.

Prof. Dr. J. G. Sleswijk, arts, maakt bekend dat hij verhinderd is op Maandag 19 October 1925 college te geven.

VEREENIGINGEN

Bij den Thesaurier van den Senaat zijn nog te verkrijgen slechts eenige *Lustrum* Almanakken en Gedenkboeken. Benevens tegen sterk verminderde prijzen Alm. 1917-'22-'23.

ALPENCLUB.

Algemeene ledenvergadering is uitgeschreven op Donderdag 22 October te 7½ uur op de sherrywagen van de Sociëteit Phoenix.

Agenda: I. Bespreking wintertocht.

II. Corpsvereniging?

Het bestuur hangt de volgende kandidaten voor:

W. Kloos, *vice president*.

J. W. van Woensel Kooy, *2e secretaris*.

De leden worden er nogmaals aan herinnerd dat de afleveringen van de mededeelingen van de N. A. V. op de bibliotheek te verkrijgen zijn.

Namens het bestuur,
F. J. PHILIPS, *Secr.*

DELFTSCHE STUDENTEN MOTORCLUB.

Het bestuur stelt de volgende Kandidaten:

C. J. ASSELBERGS, *President*.

E. H. VAN ITTERSUM, *Secretaris*.

G. LEVERLAND, *Thesaurier*.

J. W. VAN WOENSEL KOOY, *Vice-President*.

T. H. VAN MARLE, *Vice-Secretaris*.

D. S. S. G. A. V. ODIN.

De oefenmiddag is verzet op Donderdag van 4.30 tot 6.30 n.m.

G. A. AMENT, *Secretaris*.

VOETBAL.

Delft—Amsterdam 2—1.

Deze, de eerste in de Studenten-competitie gespeelde wedstrijd, werd onder zeer slechte weersomstandigheden op het Concordia-veld gespeeld. Beide „elftallen” verschijnen met 10 man. Bij A. scheen Jannink van het gladde veld geen last te hebben, terwijl vooral na rust Waller opviel door zijn harde werken. Over de Delftenaren, die verdient gewonnen hebben, zullen we aan het begin van het seizoen nog maar niet uitwijken, alleen dient een uitzondering gemaakt te worden voor de linksbuiten Westerveld, die een zeer verdienstelijk partijtje voetbal speelde. Over het verloop van de wedstrijd het volgende:

Delft speelt eerst tegen de sterke wind in, maar weet toch al gauw het spel naar de overkant te verplaatsen, waar het de eerste helft dan ook grootendeels blijft. De Delftsche half's steunen goed, zoodat de voorhoede geregeld aan het werk is, maar vooral op de rechtersvleugel worden nogal eens kansen verknoeid. Bij een aanval van Amsterdam wordt een goed schot door Kremer gehouden. Aan de overkant schiet Campioni naast maar heeft een oogenblik later succes uit een voorzet van links (1—0). Dan een gevaarlijk oogenblik in het Delftsche doel. Bij een goed gecombineerde aanval van A. moet Kremer uitloopen, maar kan niet bij de bal, die voor de doellijn stuit, maar door zijn effect weer in het veld terugspringt en weggewerkt wordt. Dan is het spoedig rust.

Na nog even voor een bui gewacht te hebben, pakt de voorhoede van Delft direct goed aan en we zien eenige goed opgezette aanvallen. Westerveld zet voor maar de keeper redt. De volgende keer is het Waller, die een aanval stopt en na opbrengen van links schiet Jannink naast. Na een schot van Campioni dat rakelings over de lat vliegt, brengt Westerveld op, zet van dichtbij voor en een van de Amsterdammers is zoo ongelukkig de bal met een moeilijk schot in eigen doel te zetten (2—0). Maar dan heeft ook A. succes als Jannink, na goed opbrengen van de heele voorhoede, Kremer passeert (2—1). Nadat v. Ittersum een modderbad heeft genomen en de rechtersvleugel van Delft nog even hard aan 't werk gaat, fluit scheidsrechter Meijer het einde.

DELFTSCHE STUDENTEN HOCKEY CLUB.

Hockeydag op Zondag 11 October.

Om 10.15 uur begint de bal te rollen en al dadelijk toont Delft zich de sterkere van Togo II. Tot de rust toe blijven echter beide doelen maagdelijk, maar daarna als de voorhoede zich eenigszins wijzigt in haar opstelling wordt er door Hubrechts eenige male gedoelpunt, zoodat een 5—0 overwinning het Delftsche elftal doet verhuizen naar de tweede ronde.

Nu moet Bloemendaal II het danig ontgelden — de voorhoede spelers doen om beurten hun plicht, de score stijgt onrustbarend, de doelpunten worden afgeturfd. —

De diepe ernst bij het spel gaat langzaam aan verloren en het is maar goed, dat na deze 8—0 overwinning ons team zich geplaatst ziet tegenover het sterke H. O. C. I, dat juist met 4—0 het vroeger zoo roemruchte Bloemendaal I heeft verslagen.

Om twee uur groepeerde het handjevol Delvenaren zich om zijn midden-half, den Heer S. Pil en na een driewerf wederzijdsch krijgsgeluij begint de strijd. — Het gaat ongeveer gelijk op; slechts een enkele bal krijgt de H. O. C. keeper te verwerken, want de backs zijn bijkans ondoordringbaar. — S. Pil vertoont zich overal en aldus zwoegend, gesteund door zijn trouwe trawanten, voorkomt hij ernstige ongevallen bij het eigen doel. — Eindelijk even voor de rust ziet Houtsma kans aan Delft de leiding te bezorgen — dan wordt er gedraaid. — De H. O. C. voorhoede laat nu meer van zich merken, — er hangt een weeë knijplucht omtrent de Delftsche goalpalen: „Zou de kostelijke voorsprong behouden blijven?” — Neen! een verraderlijk schot van dicht bij maakt een eind aan deze hope. —

Nog acht minuten — geen verandering in den stand — er wordt gefloten. (1—1). — een iegelijk spoedt zich naar den scheidsrechter — er wordt geloot. de andere kant komt boven!

Is al het werken te vergeefs geweest? — Neen! Delft heeft door dezen Hockeydag bewezen, dat het zich met recht kan plaatsen in de rij der eerste klassers, want H. O. C. wist door loting na een 1—1 uitslag, van H. D. M. te winnen en won daarmee deze wedstrijden.

De samenstelling van het Delftsche elftal was als volgt:

Houtsma,	Stades,	Simon van Leeuwen,	Hubrechts,
de Booy,	de Bruyn,	S. Pil,	Averes,
		Laman Trip	Schorel,
		Andrau.	

J. C. KUYPERS

KAPPER v/h D.S.C.
CORN. TROMPSTR. 19

De fijnste Parfumerieën en
Toiletartikelen van
de huizen

**Houbigant,
Cheramy.**

BLOEMENMAGAZIJN
Fa. T. Koeslag & Zn.
HIPPOLYTUSBUURT 2

Telefoon no. 228
Post Giro no. 19102

GOED ADRES VOOR
**Lauwerkranzen,
Zaal- en
Kamerversieringen,
Feestbouquetten, enz.**
Steeds versch afgesneden bloemen

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

le **KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.**

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

Luxor Theater.

van 16-22 October

HARRY PIEL's laatste film
Sneller dan de dood

Het is een Creatie van den gentleman-acrobaat, welke haast ongelooflijk is en zeker ieders bewondering en grootste verbazing zal opwekken als U **SNELLER DAN DE DOOD**

gezien hebt, zult U ooit moeten erkennen, zooiets nog nooit te hebben meegemaakt. Twee, driemaal zult U terugkomen om HARRY PIEL te aanschouwen!

Het is een Unicum op filmgebied in ons voorprogramma weer twee van die echte lachfilms van Fox Film Co.

No. 1 De Knock Sheriff

No. 2 Full Speed

bijna een uur onbedaarlijk lachen.
Alleen vroegtijdig komen verzekert plaats.

W.G.v d.HAM

Oosteinde 165, Tel. 885
Frederik Hendrikstr. 9

levert U uitsluitend
- eerste kwaliteit -

fijne Vleeschwaren
en prima Kaassoorten

Speciaal adres
voor de beste

Delftsche Grasboter
COMESTIBLES

Verkade's Artikelen

Bestellingen worden
aan huis bezorgd

J. J. C. Witte - Coenderstr. 34

Fotograaf van het D. S. C. - Telef. 240

Specialiteit in Kunstlichtopnamen

Ten allen tijde en overal te ontbieden.

HOTEL CENTRAL

CAFE-RESTAURANT WIJNHAVEN 6-7

HUIS VAN DEN EERSTEN RANG

H. NIJHOF

Th. C. Paalvast

Oosteinde 226

Melk
Boter
Kaas
en Eieren

Fijne Vleeschwaren
Comestibles

De grootste sortering

**Heeren-
en
Dames-
schoenen**

in prima kwaliteit en
en lagen prijs
alles uitsluitend à contant
vindt U bij

N. VERBEEK, Schoenhandel
- - Vrouwjutteland 13 - -

Firma H. HABEKOTTÉ & Co.

OFFICIAL **Ford** DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

**Banketbakker
en Kok**

J. J. VAN GILS

Fa. GUSSENHOVEN

Binnenwatersloot 30

Telefoon 18.

Delfgauwsche Weg 5

Telefoon 295

Specialiteit in
zeer fijne Theekoekjes

Uitgebreide sortering
Luxe dozen Bonbons
van 1e klas huizen

„DE BETUWE”

Oude Langendijk
Oosteinde 27
Noordeinde 26

Levert: KAAS, BOTER,
MELANGE, MARGA-
RINE, fijne VLEESCH-
WAREN, HAM,
WORST, EIEN ENZ.

Groote omzet - lage prijzen

Afgehaald à contant kunt
U zich minstens 20 %
besparen door bij ons te
koopen.

H.H. Studenten!

NIEUW GEOPEND
Café Restaurant

BAVARIA

Binnenwatersloot 6

Lunch à f 1.50
Diners à f 1.10
ook per abonnement.

Prima Keuken.

Aanbevelend.

W. BOER

voorh. Café Restaur. Kellner
Phoenix, Oude Langendijk.

Ondergeteekende beveelt zich
beleefd aan voor het maken
en repareren van alle soorten
MEUBELN

**Tevens verhuizingen
in en buiten de stad**

Beleefd aanbevelend.

F. M. D. van der GAAG

Leverancier Stud. Sociëteit Phoenix
VAN DER SPIEGELSTRAAT 29
WERKPL.: VOORSTRAAT 66a

Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij

„Ozon”, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.